

med noget andet. Og så mener vi, at man burde rydde alle de store, gamle fængsler og i stedet bygge nogle små, nye fængsler rundt omkring i landet med højst 10-20 indsatte i hvert fængsel.

Det ville give nogle helt andre muligheder for at have nogle ordentlige forhold både for ansatte og for indsatte og nogle helt andre muligheder for at sikre en ordentlig resocialisering i stedet for de nuværende alt for store fængsler med risiko for udvikling af subkulturer og meget andet med de dårlige forhold, som vi har set det fører til.

Desværre er der ikke meget, der tyder på, at regeringen og Dansk Folkeparti lytter, men vi kan jo håbe på, at der snart kommer et valg og et andet flertal, og at det så kan lykkes at få den indsigt, der forhåbentlig breder sig, om, at højere straffe ikke modvirker stigende kriminalitet, så vi kan sikre, at man satses langt mere på forebyggende arbejde.

Jann Sjursen (KD):

Kriminalforsorgen har efter vores opfattelse store problemer, og det har den også haft igennem de senere år. Det er ikke kun denne regerings og den nye forligskreds' ansvar, og det er sådan set heller ikke kriminalforsorgens ansvar alene, der er også et politisk ansvar at gøre gældende i denne her sammenhæng, som en række partier må påtage sig.

Problemerne består i en alt for høj belægningsprocent, som betyder noget for klimaet, ikke mindst i fængslerne, både for de indsatte og for de ansatte. Problemerne består i, at der er en lang venterkø, som er steget i de senere år, og hvor man skal være meget stærk i troen for at kunne se, at den falder i de kommende år.

Problemet består i, at nogle af de perspektivfulde initiativer, der har været taget fra kriminalforsorgens side i de senere år og måske ikke mindst i forbindelse med det foregående forlig i relation til kriminalforsorgen i frihed omkring udslusning og initiativer for at kunne nedbringe recidiv, er svære at se gennemført, bl.a. på grund af de trængte økonomiske ressourcer, som kriminalforsorgen har.

Lad mig dog ikke havne i det rene grædekonteri, men sige, at jeg trods alt mener, at på ét område er nogle ting lykkedes, også selv om der har været knappe ressourcer i kriminalforsorgen. Det lykkedes i det tidligere forlig, men er også videreført i det nye forlig, og det er i forbindelse med narkoindsatsen i fængslerne, hvor jeg synes, at vi faktisk har nået nogle gode resul-

tater i de senere år, eller rettere sagt, at kriminalforsorgen har det.

Men det er vores opfattelse, at det er vigtigt, at der bliver taget hånd om problemerne.

Når man ser på de to forslag til vedtagelse, der er blevet fremsat i debatten, forslaget fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti på den ene side og forslaget fra oppositionen i øvrigt på den anden side inklusive altså Kristendemokraterne, ja, så er der faktisk stor forskel på, hvordan man vil adressere de problemer, som kriminalforsorgen står over for.

Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti nøjes ligesom med at notere sig de tiltag, der bliver taget, og at man vil følge udviklingen nøje på forskellige områder, og det er så det. Mens der i det forslag til vedtagelse, som blev fremsat tidligere i debatten af fru Lissa Mathiasen, og som Kristendemokraterne er medforlagsstillere til, bliver sat nogle klare krav op til, hvor det er, vi skal nå hen.

For det første er det efter vores opfattelse vigtigt, at man får en belægningsprocent på 92 pct., som ikke bare er teori, men også praksis – det er jo også den procentsats, der bliver opereret med i det nuværende forlig. Men vi, der har været i forlig tidligere, ved, at det er svært at nå de facto, det må vi indrømme, men at der så også på den anden side skal mere til end det, som den nuværende regering vil.

For det andet er det vigtigt, at vi får sat mere fart under en behandlingsindsats, som kan sikre en egentlig resocialisering af de indsatte, så vi også ad den vej får nedbragt kriminaliteten i vores samfund, og at venterkøen bliver nedbragt.

Kl. 13.55

Det er især vigtigt, at vi også får mere fokus på udslningsfasen og dermed altså også på det arbejde, der skal gøres i kriminalforsorgen i frihed, fordi også det hænger sammen med, at vi får nedbragt kriminaliteten i vores samfund.

Og så skal vi selvfølgelig få gjort noget ved de problemer, der er for de ansatte i kriminalforsorgen, som udsættes for trusler om vold og overfald, og som har et alt for højt sygefravær. Vi har efterhånden desværre det hele alt for godt dokumenteret. På de områder mangler vi nu bare handlinger, og handlinger består i virkeligheden i at se, at det faktisk er nødvendigt med flere ressourcer tilført til kriminalforsorgen ud over de initiativer, man selv har taget i de senere år på baggrund af bl.a. de effektiviseringsbestræbelser, der har været iværksat.